M M H S S
Panthalampadam

തുഷാരം

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം.... (1)
ആശംസകൾ... (2)
കുഞ്ഞുപൂവ് ... (4)
FRIENDSHIP.... (6)
അഗ്നിചിറകുള്ള കുതിര... (8)
പ്രണയത്തിന്റെ തീവ്രത.... (11)
ഓർമയിലൂടെ ഒരു യാത്ര... (19)
ഉപ്പ് കച്ചവടക്കാരന്റെ കഴുത... (23)
വിട്ടിലെ ചില വിശേഷങ്ങൾ... (25)
വനം... (29)
സമയം(ആശയം)... (33)
ഒരു പശുക്കിടാവിന്റെ കഥ... (34)
മേഘത്തേരിൽ... (36)
കർഷകനും കഴുതയും.... (38)

ആമുഖം

സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം ഹൈടെക് ആയി മാറുമ്പോൾ വിവരസാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ വിനിമയം ഒഴിവാക്കാൻ ആവില്ല.

കുട്ടികളിലെ മികച്ച വെബ് ഡിസൈനർമാരെയും, അനിമേഷൻകാരെയും എന്നല്ല ഡിജിറ്റലായ എന്തിനെയും ആരെയും കണ്ടെത്തി അവർക്ക് സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കുള്ള പടികൾ ചവിട്ടി കയറാനുള്ള വലിയൊരു മാർഗ്ഗമാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്.

കുട്ടികളിലെ കുഞ്ഞുകുഞ്ഞു കുറുമ്പുകളിൽ നിന്നും ഉതിർന്നു വീഴുന്ന നെല്ലിക്കയും മിഠായിയും മാമ്പഴവും പുളിയും എന്നുവേണ്ട, സ്ലേറ്റും പെൻസിലും മഷിത്തണ്ടും എല്ലാം പെറുക്കിയെടുത്ത് ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും മായ്ച്ച് കളയാതെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി കുട്ടികളുടെ കൈയ്യൊപ്പ് പതിഞ്ഞ ഈ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

ചീഫ് എഡിറ്റർ
ദിവ്യ മേനോൻ കെ

ആശംസകൾ

ശ്രീ.ജോജി ഡേവിഡ്
ഹെഡ് മാസ്റ്റർ

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് കുട്ടികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി തയ്യാറാക്കിയ
തുഷാരം ഡിജിറ്റൽ മാഗസീൻ
2022-25 LK ബാച്ചിന്റെ
നിരന്തരപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമാണ്.
ഈ പ്രയത്നത്തിന് എല്ലാ ആശംസകളും നേരുന്നു.

ആശംസകളോടെ
ഹെഡ് മാസ്റ്റർ

ആശംസകൾ

പന്തലാംപാടം മേരിമാത
ഹയർസെക്കണ്ടറി സ്കൂളിലെ LK
വിദ്യാർത്ഥികൾ തയ്യാറാക്കിയ തുഷാരം എന്ന
ഡിജിറ്റൽ മാഗസീന് എന്റെ എല്ലാവിധ
ആശംസകളും നേരുന്നു.

എന്ന്
R.വേലായുധൻ
PTA പ്രസിഡന്റ്
M M HSS പന്തലാംപാടം

കുഞ്ഞു പൂവ്

ഒരു കുഞ്ഞു പൂവ് തൻ ഇനി എന്തൊക്കെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കണമെന്ന അറിയാതെ വിരിയുന്ന ആ കുഞ്ഞു പൂവ് തന്റെ കണ്ണുകൾ പുറത്തേക്ക് തുറന്ന ആരക്കയോ അവളെ പുതിയ ലോകത്തേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവൾക്ക് അനുഭവപെട്ട നേരം പുലർന്നു വരുന്ന അവളുടെ ആദ്യത്തെ സൂര്യോദയംപൂന്തോട്ടം നിറയെ വർണശലഭങ്ങൾ മൂളിപ്പാട്ട് പാടി വന്നെത്തി ആ കുഞ്ഞുപൂവിൽ നിന്ന് പൂമ്പാറ്റ തേൻ നുകർന്നു. പിന്നീട്

കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കുഞ്ഞുപൂവിന് തനിക്ക് മുമ്പിൽ വരുന്ന ആപതിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റിയില്ല അപ്പോൾ ഒരു കുട്ടി പൂന്തോട്ടത്തിനരുകിൽ നടന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ അവനോടൊപ്പം ആ കുഞ്ഞുപൂവിനെ   അനുഭവിക്കാൻ നിമിഷങ്ങൾ മാത്രം. അവൾ ആ നിമിഷത്തിന് വേണ്ടി കാത്തിരുന്നു അങ്ങനെ ഒടുവിൽ ആ നിമിഷം വന്നെത്തി അവൾ ആകാംക്ഷഭരിതയായി ദൂരെ മലമുകളിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണത്തിളക്കത്തോടുകൂടി സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വരുന്നു ആ കാഴ്ച അവളുടെ

കണ്ണുകൾ നനയിച്ച കുറച്ച് നിമിഷങ്ങൾക്കൊടുവിൽ
ആ പാറിച്ച് കല്ലുകൊണ്ട് ചവുട്ടിഅരച്ച ആ കുഞ്ഞുപൂവിന്റെ ജീവിത സ്വപ്നങ്ങൾ ഒരറ്റ നിമിഷംകൊണ്ട് തകർന്ന് പോയി.

Alex.B.Paul
IX:B

Friendship

once there lived two boys Raju and Gopal, near beach. Every evening,they went to the beach and made houses with sand. One day Raju said, ‘it is a good house but water is getting closer and it will be washed away’ ‘then we will make another house ‘said gopal. next day,gopal’s parents sent him to a school,high up in the hills. Raju felt miserable and asked his father, may i also go, papa? ‘no,i am old now and have no money to send you to school’ , said raju’s father. So raju went away sad and he choose,a small school close by. As his family was very poor, he had to give up his studies. He work hard but did not earn much. Gopal grew older and went to college. Years went by gopal became very rich.

A few years later, gopal returned to the beach and met his friend raju. they

remembered their sand house. Gopal asked, “shall we build a real house?”
raju said, “i have no money”. “but i have money”, said gopal. They built a fine house and sat on a rock watching the boats. Raju said. “now the sea cannot wash it away”.

NAME: NOBLE BIJU

CLASS:IX D

അഗ്നിച്ചിറകുള്ള കുതിര

പണ്ട് ചൈനയിൽ നല്ലവനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയുണ്ടായിരുന്ന രാജാവിനെ പോലെ തന്നെ ജനങ്ങളും കഠിനാധ്വാനികൾ ആയിരുന്നു അതുകൊണ്ട് തന്നെ രാജ്യത്ത് സമ്പത്തും സമൃദ്ധിയും കളിയാടി എങ്ങും സന്തോഷം മാത്രം നിറഞ്ഞു നിന്നു വളരെ കാലത്തെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി കുട്ടികളില്ലാതിരുന്ന മഹാരാജാവിനും റാണിക്കും ഒരു ഓമന പുത്രൻ പിറന്നു അല്ലൻ എന്നു പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ച ആ കുമാരന്റെ ജനനം കൊട്ടാരത്തിലെ ഉത്സവപ്രതീതി ഉവാക്കി പക്ഷേ മക്കളില്ലാത്ത രാജാവിൻ്റ കാലശേഷം രാജാവായി വാഴാമെന്ന് മോഹവുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന രാജസഹോദരിയുടെ പുത്രൻ ഓറൽ ഫിന് ഇത് അത്രയ്ക്ക് രസിച്ചില്ല അയാൾ കുമാരനെ നശിപ്പിക്കാൻ തക്കം പാർത്തിരുന്നു ഒരു ദിവസം രാജ്ഞിയില്ലാത്ത തക്കം നോക്കി അയാൾ കുഞ്ഞിനെയും എടുത്ത് കടന്നു കളഞ്ഞു കുമാരനെ അയാൾ ഒരു പർവ്വതത്തിനു മുകളിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ചു പോന്നു. കൊച്ചു കുട്ടി ആ കൊടും കാട്ടിൽ ഭക്ഷണവും വെള്ളവും ലഭിക്കാതെ മരിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും

അവനെ കൊന്നു തിന്നും എന്നാണ് ഒറാൽഫ് കരുതിയത് പക്ഷേ ആ പർവ്വതത്തിനുള്ളിലെ ഗുഹയിൽ ഒരു കുതിര ജീവിച്ചിരുന്നു അഗ്നിച്ചിറകുള്ള വായിലും വാലിലും തീപറക്കുന്ന ഒരു വെള്ള കുതിര അടുത്തു കാണുന്ന എന്തിനെയും ചാമ്പലാക്കുന്ന ആ കുതിരയ്ക്ക് കുമാരനെ കണ്ടപ്പോൾ അലിവ് തോന്നി അത് ആ കുഞ്ഞിനെയും എടുത് തൻ്റെ ഗുഹയിലേക്ക് പോയി. അവിടെ മറ്റു കുട്ടികളോടൊപ്പം വളർന്നു കുതിര അവനെ എല്ലാ അഭ്യാസങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു ഇതേസമയം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും കുമാരനെ പ്രതി രാജാവും രാജ്ഞിയും വളരെയധികം ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു ഒരു ദിവസം കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു വൃദ്ധ എത്തി അവർ രാജ്ഞിയുടെ ദുഃഖത്തിൻ്റെ കാരണമം അന്വേഷിച്ചു രാജ്ഞി കുമാരനെ കാണാതായ വിവരം പറഞ്ഞു

"കുമാരൻ നഷ്ടപ്പെട്ടോ?"

അവർ ആശ്ചര്യത്തോടെ ചോദിച്ചു എന്നിട്ട് അല്പസമയം കണ്ണടച്ചിരുന്നു അവർ പറഞ്ഞു

"റാണി അങ്ങ് ദൂരെ പർവ്വതത്തിലെ ഗുഹയിൽ രണ്ട് പെൺകുട്ടികളോടൊപ്പം ഒരാൾ കുട്ടിയുണ്ട് അവർ തീർച്ചയായും നമ്മുടെ കുമാരൻ ആയിരിക്കും അവനെ വളർത്തുന്നത് അഗ്നിച്ചിറകുള്ള ഒരു കുതിരയാണ്"

രാജ്ഞിക്ക് സന്തോഷമായി അവൾ പർവ്വതത്തിലേക്കുള്ള വഴി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു കൈ നിറയെ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്ത് അവരെ പറഞ്ഞയിച്ചശേഷം രാജാവും പരിവാരങ്ങളും പർവ്വതത്തിൽ ഉള്ള ഗുഹയിലെത്തി കുട്ടിയെ കണ്ട മാത്രയിൽ തന്നെ അവൻ തൻ്റെ പുത്രനാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി രാജാവ് കുതിരിയോടും സുഹൃത്തുക്കളോടും അവൻ തൻ്റെ പുത്രനാണെന്നും അവനെ കൊണ്ടുപോകാനാണ് തങ്ങൾ വന്നതെന്നും പറഞ്ഞു

എല്ലാവരും വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അവനെ യാത്രയാക്കി പക്ഷേ കുമാരന് അവരെ പിരിയാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല അവസാനം കുതിര തൻ്റെ അഗ്നിച്ചിറകിൽ നിന്ന് ഒരു തൂവൽ എടുത്ത് നൽകിയിട്ട് പറഞ്ഞു

“നിനക്ക് എന്താവശ്യമുണ്ടായാലും ഈ തൂവൽ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്നെ വിളിച്ചാൽ മതി ഞാൻ ഉടൻ നിന്നോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും”

അങ്ങനെ കുമാരൻ രാജാവിനോട് ഒപ്പം കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു പക്ഷേ കുമാരൻ മരിച്ചു എന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒറാൽഫ് കുമാരനെ കൊല്ലാൻ അടുത്ത വഴി തെരഞ്ഞെടുത്തു അയാൾ അയൽ രാജ്യങ്ങളിൽ ചെന്ന് രാജ്യത്തെ രഹസ്യങ്ങളെ പങ്കുവെച്ചു എന്നിട്ട് രാജ്യം ആക്രമിക്കാൻ അവരുമായി പുറപ്പെട്ടു അപ്രതീക്ഷിതമായി ഉണ്ടായ ആക്രമണം നമ്മുടെ രാജാവിനും പരിവാരങ്ങൾക്കും തടയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല കൂടാതെ ശത്രുക്കൾക്ക് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ എല്ലാ ആയുധ രഹസ്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഇവർക്ക് പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ ആയില്ല പരാജയം ഭയന്ന് കുമാരൻ പെട്ടെന്ന് കുതിരയെ കുറിച്ചോർത്തു അവൻ വേഗം തൂവൽ വെള്ളത്തിൽ മുക്കി കുതിരയോട് സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു ഉടൻ തന്നെ അഗ്നിച്ചിറകുള്ള കുതിര പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അങ്ങനെ കുതിരയുടെ സഹായത്തോടെ ശത്രുക്കളെ തുരത്തി ഓടിച്ചു അങ്ങനെ യുദ്ധത്തിൽ ഒറാൽഫ് മരണമടഞ്ഞു ശേഷിച്ച കാലം അവർ സുഖമായി ജീവിച്ചു..

Athul T.M
IX:B

പ്രണയത്തിന്റെ തീവൃത

രാജകുമാരൻ അർജുന തന്റെ ശത്രുവായ രാജകുമാരൻ ദുര്ച്ചനാണ് പരിചയപെടുത്തി ഒരു വനത്തിലൂടെ തന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് പോവുകയായിരുന്ന അപ്പോൾ പെട്ടന്ന് രാജകുമാരന്റെ ശ്രദ്ധ മറ്റാരുടേതിക് പോയി അവിടെ

മനോഹരമായ ചുവന്ന നീളമേറിയ മുടികളും‌മുള്ള രാജകുമാരി വനപുഷ്പങ്കൽ ശേഖരിക്കുക രാജകുമാരി മനോഹരമായ കണ്ടപ്പോൾ സൗന്ദര്യത്തി അതിനെ നേത്രങ്കലും ചുണ്ടുകളും മൃദുലമായ സുന്ദരിയായ അദിതി യായിരുന്നു പെട്ടന്ന് ഒരു ചിത്രശലഭതേ അതിന്റെ ൽ മുഴുകി പിടിക്കാൻ

അതിന്റെ പിറകെ പോയി ഇതുകണ്ട രാജകുമാരൻ അർജുൻ രാജകുമാറിയ പിൻതുറന്ന പോയി അങ്ങനെ ആ ചിത്രശലഭതേ പിടിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു പോയതും രാജകുമാരി ആ ഗർത്തത്തിലേക് വീഴാൻ പോയി അപ്പോൾ രാജകുമാരൻ അർജുൻ ഓടി വന്ന് രാജകുമാരിയെ ഗർത്തത്തിലേക് വീഴുന്നതിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു അങ്ങനെ ആദ്യമായി അവർ കണ്ടുമുട്ടി അവർക്കിടയിൽ പ്രേണയം മൊട്ടിടുകയും ചെയ്തു അവരുടെ പ്രേണയം പതിയെ പതിയെ വളരുകയും ചെയ്തു

അവരുടെ ഈ പ്രേണയം അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്

അറിയുമായിരുന്നില്ല രാജകമാരോടും അവന്റെ രാജ്യത്തിനോടും രാജകുമാരി അതിഥിയുടെ പിതാവിന് വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു ഇരുരാജാങ്കള്കുഎടയിൽ ഈ വിള്ൽ സ്രെഷ്ടിച്ചത് രാജകുമാരൻ അർജുന്റെ ശത്രു ധുർച്ചനനാണ് ഇങ്ങനെ രാജകുമാരനും രാജകുമാരിയും ഒരു ദിവസം ഒരുമിച്ച് നടക്കുന്നത് കണ്ട രാജകുമാരിയുടെ പിതാവ് കുപിതനായി വന്ന് അവളെ കൊട്ടാരത്തിലേക് കൊണ്ടുപോയി എന്നിട്ട് അവളെ ശകരിക്കുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്തു

മാതാപിതാക്കൾ എതിർത്തിട്ടും അവൾ വീണ്ടും രാജകുമാരനെ പ്രേണയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു അംഗനേ ഒരു ദിവസം അവരുടെ രാജ്യത്തെ നിർത്തുത്സവം നാടാണ് അവിടെ രാജകുമാരനും രാജകുമാരിയും ചേർന്ന് ന്രതേം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി അവരുടെ മനസിലെ പ്രേണയം ജലധാരയായി ഒഴുകുകയിരുന്നു അവിടെ അവർ തമ്മിലുള്ള പ്രെണയത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ അവർ മനോഹരമായും ഗംബീരമായും നിർത്തചുവടുകൾ വെച്ച് പ്രയാണത്തിന്റെ തജ്ജ്ലമായ മനോഹരീതിയാണ് അന്ന് അവിടെ എല്ലവരും കണ്ടത് ഈ സംഭവം ദർശിച്ചിപ്പോൾ രാജകുമാരി അതിഥിയുടെ പിതാവ് രാജകുമാരിയുടെ സ്വയംവരം നടത്താൻ'തീരുമാനിച്ചു കാരണം അവളെ എത്ര വിലക്കിയിട്ടും അവളെ ആ പ്രെണയബന്ധത്തിൽ നിന്ന് പിന്മാറുന്നതായില്ല അതിഥിയുടെ മനസ്സിൽ രാജകുമാരൻ

അർജുൻ മാത്രമേ ഇണ്ടായിരുന്നല് രാജകുമാറിക്കറിയാം തന്റെ പിതാവ് ഒരിക്കലും അദ്ദേഹവുമായി തന്റെ വിവാഹം നടത്തില്ല എന്ന് അതുകൊണ്ട് താനെ രാജകുമാരി സ്വയംവരത്തിന് വിസമ്മതിച്ചു അവരുടെ മുന്നിൽ രാജകുമാരിയെ സ്വയംവരിതിലർ സമ്മതിപ്പിക്കാൻ മറ്റുമാര്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തത്കൊണ്ട് രാജകുമാരിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ പ്രണയത്തഗം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങി തന്റെ പ്രണയത്തിന് വേണ്ടി മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവൻ നഷ്ട്ടപ്പെടുത്താൻ അവൾ തയാറായിരുന്നില്ല അതുകൊണ്ടതന്നെ അവൾ സ്വയംവരത്തിനെ സമ്മതിച്ചു എന്നിട്ട് അവർക്കു വാക്കുകൊടുത്തു അതായത് അവൾ പിതാവ് പറയുന്ന

വ്യക്തിയെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയവെന്ന് രാജകുമാരിയുടെ പിതാവ് പിന്നിട് സ്വയംവരപ്രീതിക അയച്ചു പക്ഷെ ആരും താനെ രാജകുമാരിയുമായി വിവാഹം കഴിക്കാൻ തയാറായില്ല്'കാരണം അവര്ക് അറിയാം രാജകുമാരി അതിഥി രാജകുമാരൻ അർജുനനമായി പ്രെണയത്തിലാണ്ന്ന്

രാജകുമാരിയുമായി ആരും വിവാഹം കഴിക്കാൻ തയ്യാറാവാതെ വന്നപ്പോൾ രാജാവ് അത്രി മാഹിർഷിയുടെ അടുത്തേക് പോയി അദ്ദഹത്തിന്റെ പുത്രൻ എ=ശബരീശനെ തന്റെ പുത്രിയുടെ വിവാഹത്തിന് ആലോചിച്ചു അത്രി മഹർഷി അത്യാഗ്രഹമുള്ള ആളായിരുന്നു രാജകുമാരി അതിഥി രാജകുമാരൻ അർജുനനമായി പ്രെണയത്തിലല്ല എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദഹം അതിഥിയെ ആദ്യം പുത്രവധുവായി സവീകരിക്കാൻ

വിസ്മത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യത് പക്ഷെ രാജാവ് പറഞ്ഞു
അങ്ങനെ ഒന്നും താനെയിലെ എന്ന് എന്നിട്ട് തന്റെ
പുത്രിയെ സ്വവികരിച്ചാൽ കൊട്ടാരക്കത്തിൽ വിശിഷ്ടം
സ്ഥാനം സമ്പത്തുമെല്ലാം
നൽകാമെ ന്ന് രാജാവ്
അത്രി മഹര്ഷിയോട്
പറഞ്ഞു അപ്പോൾ
മഹർഷി തന്റെ
പുത്രനോട് ചോദിക്കാതെ
താനെ ആ
സ്വയംവര ത്തിനെ
തയാറെന്ന് പറഞ്ഞു പക്ഷെ
അങ്ങ് നമ്മുടെ
പുത്രനെ ആദ്യം കണ്ടിട്ട്

അങ്ങേയുടെ തീരുമാനം അറിയിച്ചാൽ മതിയെന്ന
രാജാവിനോട് മഹർഷി പറഞ്ഞു കാരണം അവന്റെ മുഖം
ഘോര തപസിനെയാണിഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ട് വിരുപമായി ഈ
വിവാഹത്തിന് പൂർണ സമ്മതമാണ് എന്ന് രാജാവ്
ശബരീശനെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടും പറഞ്ഞു കാരണം
അദ്ദഹത്തിനെ വാശിയാണ് അതായത് തന്റെ പുത്രിയുടെ

വിവാഹം ഒരിക്കലും രാജകുമാരൻ അർജുൻമോത് നടക്കരുത്
പിന്നീട്
അത്രി മഹർഷിയുടെ നിർബന്തപ്രേഗരം ശബരീശൻ

വിവാഹത്തിന് തയാറായി പിന്നെ അവർ രണ്ടുപേരും ചേർന്ന കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തി രാജകുമാരി അതിഥിയുടെ മാതാവ് ശബരീശനെ കണ്ടപ്പോൾ വിവാഹം നടത്തരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു ഈ വിരൂപിയു മൊത്തെ നമ്മുടെ പുത്രിയുടെ വിവാഹം നടത്താൻ നാം ഒരികലും.സ മ്മതിക്കില്ല എന്ന രാജകുമാരി യുടെ മാതാവ് പറഞ്ഞു മഹാറാണി തടസമായി നില്ക്കുന്നത് കൊണ്ട്തന്നെ രാജാവ് ആ വിവാഹം നടത്താൻ കഴിയില്ല ഈ

പ്രീതിസന്ധിക്ക് ഒരു ഉപായത്തിനായി രാജാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ അടുത്തേക് സഹായം ചോദിച്ചു അദ്ദേഹം രാജാവിനെ ഒരു അത്ഭുതകഴിവുള്ള ഒരു ശിലാപിയെ പരിജയപെടുത്തി ആ ശിലപി ആരുടെയാണോ ശില്പ്പം നിർമചിത്ത അയാൾക്കു അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച ശില്പത്തിന്റെ രൂപത്തിലേക്ക് മാറുന്നതാണ് . രാജാവ് തന്റെ സമസ്യ പറയാനായി ആ ശില്പിയുടെ അടുത്ത് പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ടത് ഒരു യുവതി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതാണ് .ആ യുവതി ശില്പിയോട് അപേക്ഷിച്ചു അതായത് എന്റെ പുത്രിക്ക് മൃത്യു സംഭവിച്ചു ദയവുചെയ്ത് എന്റെ പുത്രിയുടെ ശിൽപം നിർമ്മിച്ച ജീവൻ പ്രധാനം ചെയ്താലും എന്റെ പുത്രിക്ക് എന്ന് അപ്പോൾ ആ ശില്പ്പി പറഞ്ഞു മനസിൽ പുത്രിയുടെ രുപം വിചാരിക്കു .

ആ ശില്പി മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ് വായിച്ചാണ് മനോഹരമായി ശിൽപം നിർമിക്കുന്നത് അപ്പോൾ ആ ശില്പി ആ യുവതിയുടെ മനസ് വായിച്ചെടുത് അവരുടെ പുത്രിയുടെ ശിൽപം നിർമിച്ചു

അപ്പോൾ ആ യുവതിയുടെ
പുത്രിക്ക് ജീവൻ ലഭിച്ചു
ഈ അത്ഭുതം കണ്ട
രാജാവ് ആ ശില്പിയുടെ
കഴിവിൽ
പ്രാസനാ
യി .അദ്ദേ ഹത്തോട്
രാജാവ് തന്റെ സമസ്യ
കുറിച്ച പറഞ്ഞു
എന്നിട്ട് അദ്ദേഹതെ

കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ശിലാപശാലയ്ക്ക് അയച്ചു രാജകുമാരിയുടെ പതിയായാണ് ശബരീശൻ വരൻ പോകുന്നത് അതുകൊണ്ട് ശബരീശന്റെ മുഖം സുന്ദരമാക്കാൻ ശിലാപിയെ സഹികെടേണ്ടത് രാജകുമാരി അദിതിയാണ് അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശബരീശന്റെ രൂപം മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കാൻ ശില്പി രാജകുമാരിയോടെ പറഞ്ഞു പക്ഷേ രാജകുമാരിയുടെ മനസ്സിൽ രാജകുമാരൻ അർജുനൻ മാത്രമാണ് ഉള്ളത് .അദ്ദേഹത്തിന്റെ

സ്ഥാനത്തെപതിയായി മറ്റുഒരാളെ ഒരിക്കലും രാജുകുമാരിക്ക് ചിന്തിക്കാൻ പോലും സാധിക്കില്ല .രാജകുമാരി എത്ര പരിശ്രമിച്ചിട്ടും ശബരീശനെ മനസിൽ ചിന്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ശബരീശന്റെ മുഖം

സുന്ദരമായി ചിന്തിച്ചാലോ ശിലാപിക്ക് അത് മനോഹരമാ യ ശില്പം ആക്കി പണിത് അവനെ സുന്ദരമാക്കാൻ സാധിക്കു . പക്ഷേ രാജകുമാരി ക്ക് അതിന് സാധിച്ചില്ല . രാജകുമാരി വാകദനബ ന്ദിയാണ് അതുകൊ ണ്ടു തന്നെ പിതാവ് പറഞ്ഞു ശബരീശനെ തീർച്ചയായും

വിവാഹം കഴിച്ചേമതിയാവു .ശബരീശന്റെ രൂപം മനസ്സിൽ ചിന്തിക്കാൻ
പാറ്റയായതുകൊണ്ടു ശിലാപവും ഉണ്ടായില്ല ശബരീശന്റെ വിരൂപവും മാറിയതുമില്ല .അത്രി മാഹിർഷിയുടെ അടുത്തും പറഞ്ഞു അവർക്ക് മനസിലായി രാജകുമാരിയുടെ മനസ്സിൽ രാജകുമാരൻ അർജുനൻ ആണെന്ന് .അവർ രാജാവിന്റെ അടുത്ത ചെന്ന് രാജാവിനെ വിമർശിച്ചു .സ്വന്തം പുത്രിയുടെ വിവാഹം രാജാവ് വ്യാപാരം ആയി കണ്ടു എന്നും തന്റെ വാശി നടക്കുന്നതിനവേണ്ടി അവർക്ക്

താല്പര്യമില്ലാതിരിന്നിട്ടും അവളെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി വിവാഹത്തിന് സമ്മതിപ്പിച്ചു അന്നും അവർ രാജാവിനെ വിമർശിച്ചു .

അത്രി മാഹിർഷിക്കും ശബരീശനം ധനവും സമാനകളും നൽകാം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണെലോ രാജാവ് അവരെ വിവാഹത്തിന് സമ്മതിപ്പിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ് രാജാവ് സ്വന്തം പുത്രിയുടെ വിവാഹം വ്യാപാരമായി കണ്ടു എന്ന് അവർ രാജാവിനെ വിമർശിച്ചത് .ഇതെലാം പറഞ്ഞുകേട്ട് രാജാവ് പുത്രിയോടെ പറഞ്ഞു ''നാം നിന്നെ സമർദ്ദത്തിൽ

മാറ്റുരയ്ക്കൊണ്ട് വിവാഹം നടത്തുന്നില്ല .നീ തന്നെ നിനക്ക് താൽപര്യയമുള്ള ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുത്തെ അദ്ദേഹതെ വിവാഹം ചെത്തുകൊള്ളൂ നാം നിന്നെ നമുക്കു തന്നെ വാഗ്താനത്തിൽ നിന്നെ മുക്തമാകുന്നു .

NAME : ADITHYAN.S

CLASS: IX E

ഓർമ്മയിലൂടെ ഒരു യാത്ര

ഒരു ആത്മസമർപ്പണം...

കാലം എത്രയോ എനിക്കു മുൻപേ മറഞ്ഞിരുന്നു.അക്ഷരങ്ങളും വാക്കുകളും ഒരു നേർരേഖയിലൂടെ ഒച്ചിനെ പോലെ ഇഴഞ്ഞിരുന്ന കാലം .കഥകൾക്ക് പുറമെയുള്ള ലോകം എന്തെന്നറിയാൻ കാലത്തെ സാക്ഷിയാകേണ്ടി വന്ന കാലം .ആ കാലത്തേക്കാണ് ഒരു വിദേശി എന്നെ നിങ്ങൾക്ക് തന്നത് .ഓർമ്മയിലേ അതോ എന്നെ മറന്നു പോയോ.

ഓർമ്മയുടെ ഞരമ്പുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുക്കുന്നു.വലിയ വലിയ ജന്മിതമ്പുരാക്കന്മാരുടേയും പത്രാസുകാരുടെയും ഇടയിൽ മാത്രം ഞാൻ തലപൊക്കിയിരുന്ന കാലം.പക്ഷേ എന്റെ ശബ്ദം ആ മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ ഒതുങ്ങി നിന്നു .പതിയെ പടിഞ്ഞാറ് സംസ്കാരം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തല പൊക്കി തുടങ്ങി .എൻറെ ശബ്ദം മതിൽക്കെട്ടുകൾ കടന്ന്.നഗരങ്ങളിലൂടെ. ഗ്രാമങ്ങളിലൂടെ ..നാട്ടുപാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് എല്ലാവരുടെയും മേശപ്പുറത്ത് ഒരു നിത്യ അതിഥിയായി മാറി .

കാലങ്ങളെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്
ആയിരുന്നുഎന്റെ ശബ്ദം ..പോയ കാലങ്ങളുടെ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകളുഉണ്ടായിരുന്നു. വരും
കാലങ്ങളിലൂടെ താക്കീതുൾ ഉണ്ടായിരുന്നു നിന്നെ.
ഏതു തലമുറകൾക്കും വേണ്ടപ്പെട്ടവരായിരുന്നു.
ആരെങ്കിലുംഓർക്കുമ്പോൾ നെഞ്ച് പിടയുന്നു.

അന്ന് എനിക്ക് എല്ലാത്തിനും അഭിമാനമായിരുന്നു
എന്തൊരു തലയെടുപ്പ് കൂടിയാണ് ആ നാളുകൾ
കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. പണക്കാരൻപത്രോസിന്റെ വീട്ടിലും
ചായക്കടകളിലും വീടുകളിലും ഞാൻ പല രൂപത്തിലും
ഭാവത്തിലുംഞെളിഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ വേറിട്ട
ശബ്ദങ്ങളിലൂടെ മുതിർന്നവരെയും കുട്ടികളെയും ഞാൻ
കയ്യിലെടുത്തു .

ആ സൗരഭ്യം നിറഞ്ഞ വസന്തകാലം
എനിക്ക് തിരിച്ചു കിട്ടുമോ...
എനിക്ക് ഒത്തിരി കൊച്ചു കൂട്ടുകാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
ഞാൻ എൻറെ ശബ്ദത്തിൽ അവരെഅത്ഭുത
ലോകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഞാൻ
ഈണമായിട്ടും താളമായിട്ടും കൗമാരസ്വപ്നങ്ങൻ
നിറഞ്ഞാടി. മീശക്കാരെയും എറിഞ്ഞു.

ഇതു മാത്രമൊന്നുമല്ലാട്ടോ.
വിജ്ഞാനദാഹികൾക്ക് അറിവിൻറെ വിത്തുകൾ
ശേഖരിച്ച് ഞാൻ അവരുടെ ദാഹം

തീർത്തിരുന്നു.അവരിൽ ആകാശവും കടലും തീരവും ജീവനും ജീവിതവും എല്ലാം.. കഥകളിലൂടെ നാടുകളിലൂടെ മനസ്സിൽ വർണ്ണമഴ പെയിച്ചു എന്റെ ശബ്ദത്തിലൂടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഭാവനയും വളർന്നു പന്തലിച്ചു.

പക്ഷേ എന്റെ ഭാവി...

അപ്പുറത്ത് പിച്ചള പാത്രത്തിൽ കിടക്കുന്ന എനിക്ക് മുൻപേ സ്ഥാനം പിടിച്ചു അവളെ ഞാൻ ഒന്ന് എത്തി നോക്കി. മണിക്കുട്ടിയുടെ വല്യഅമ്മാവൻ സിലോണിൻ നിന്നു കൊണ്ട് വന്ന യാത്ര. അതിന് എന്തൊരു ചന്തവും പ്രൗഡിയുമായിരുന്നു .അത് വല്യഅമ്മാവന്റെ മുറിയിൽ ഇരിക്കുന്നത് ഞാൻ ഒരു തവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട് . വലിയ അമ്മാവൻ അവധിക്ക് വരുമ്പോൾ അവിടെ യൗവനം തിരിച്ചുകിട്ടി എന്നു തോന്നിപ്പോകും . മുറിയിലൂടെ ഒഴുക്കി വന്ന ഗാനങ്ങൾ ഞാൻ പോലും നിശബ്ദമായി ആസ്വദിച്ചിരുന്നു എന്നാ വസ്തുത ഞാൻ ഇന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നു.

ഒരു നിമിഷം തരു ... നിന്നിലലിയാൻ ഒരുവട്ടം കൂടിയെൻ .ഓർമ്മകൾ മായുന്നു ..ഇങ്ങനെ എത്രയോ ഗാനങ്ങൾ...

കാലത്തിനൊത്ത് സഞ്ചരിക്കണമെല്ലോ പഴമക്കാർ പറയുന്നത്.ഇന്നത്തെ യുവതലമുറ ആകെ മാറിപ്പോയി പോയിരിക്കുന്നു പരിഷ്കാരം തേടിപ്പോയ അവരുടെ സ്വീകരണം മുറിയിൽ പുതിയ ടിവി സ്ഥാനം പിടിച്ചു തൊട്ട് പുറകെ കമ്പ്യൂട്ടറും, മൊബൈലും

ന്യൂജൻ മൊബൈലുകളിൽ ഇൻറർനെറ്റ് സൗകര്യങ്ങൾ വന്നതോടെ സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങൾ അടി അടിച്ച് പിണ്ഡം വെച്ചു അപൂർവ്വം ചിലരിൽ നാമപാത്രമായി ഞാൻ അവശേഷിക്കുന്നു. ഇവരോടൊപ്പം ഇടംപിടിച്ച് നിൽക്കാൻ പഴയ യൗവനം ഇന്ന് എന്നിലില്ല. കാലത്തിന്റെ വൈകൃത്യങ്ങൾ അല്ലാതെ എന്തു

പറയാൻ. "പാമി...നീ നാളെ വാക്കെ..എല്ലാം

തട്ടുംപുറത്ത് വവെച്ചിരിക്കരുത് .."ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് കൊച്ചമ്മ ആരോടോ പറയുകയാണ്

ഗൃതഗാരസ്മരണയിൽ ഞാൻ എല്ലാം മറന്നു പോയി. നാളെ പോകുകയാണ്. എങ്ങോട്ടാണ് എന്റെ യാത്ര .പോയ കാലങ്ങളിൽ എന്നിലൂടെ ഒഴുകിയാൽ ചില മാസ്മരിക ഗാനങ്ങൾ മാത്രം എനിക്ക് ഇപ്പോൾ സ്വന്തം..ഓർമ്മകളെ ഓ കൈവള ചാർത്തി വരും

എന്ന് സ്വന്തം റേഡിയോ...

Sayana P Thomas

IX -E

ഉപ്പ് കച്ചവടക്കാരന്റെ കഴുത

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു കച്ചവടക്കാരന് ഒരു കഴുത ഉണ്ടായിരുന്നു. മഹാ മടിയൻ ആയിരുന്നു ഈ കഴുത. ഒരു ദിവസം കച്ചവടക്കാരൻ ഒരു ചാക്കുനിറയെ ഉപ്പ് വാങ്ങി കഴുതപ്പുറത്തുവെച്ചു വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു. പാലം കടക്കുമ്പോൾ കാലിടറി കഴുത വെള്ളത്തിൽ വീണു വെള്ളത്തിൽ നിന്നും കരകയറി വീട്ടിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ചാക്കിൻ്റെ

ഭാരം വല്ലാതെ കുറഞ്ഞുതായി കഴുതയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. കുറെ ഉപ്പ വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞു പോയതായിരുന്നു കാരണം പിന്നീട് വെള്ളത്തിൽ വീഴൽ കഴുത ഒരു പതിവാക്കി.ഭാരം കുറഞ്ഞാൽ സുഖമായി നടക്കാമല്ലോ കഴുതയുടെ സൂത്രം മനസ്സിലാക്കി കച്ചവടക്കാരൻ കഴുതയെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുവാൻ

തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ചാക്ക് നിറയെ പനി വാങ്ങി കഴുത്ത പുറത്തു വെച്ചു കെട്ടി.പതിവ് പോലെ കഴുത വെള്ളത്തിൽ വീണു.ചാക്കിലെ പഞ്ഞി വെള്ളം കുടിച്ചു വീർത്തു.ആ ചാകിന്റെ ഭാരം വർദ്ധിച്ചു അമിതഭാരം ചുമന്ന് അവശനായാണ് അന്ന് കഴുത വീട്ടിലെത്തിയത്

ഗുണപാഠം:മടിയൻ മല ചുമക്കും

Darshan.S
IX-D

വീട്ടിലെ ചിലവിശേഷങ്ങൾ

ഒരു വീട്ടിൽ ഒരമ്മയും മോനും ഉണ്ടായിരുന്നു ഈ അമ്മക്ക് കൂട്ടായി മോനും, മകന് കൂട്ടായി അമ്മയും. ഈ മോന് വിവാഹപ്രായമായപ്പോൾ അമ്മ തന്റെ മകനുവേണ്ടി നല്ലൊരു ബന്ധം കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെ അവരുടെ വിവാഹം മനോഹരമായി നടന്നു. അമ്മയും, മകനും, മരുമകളും പരസ്പരം സന്തോഷത്തോടെ കഴിഞ്ഞു. മൂന്ന് വര്ഷങ്ങളുടെ കാത്തിരിപ്പിന്റെ ശേഷം
ഒരു
കുഞ്ഞി ക്കാല്
കാണാൻ
കാത്തിരു ന്നു. പക്ഷെ
ആ കുഞ്ഞ്
പ്രസവ ത്തോടെ
തന്നെ മരിച്ചു. ആ
സമയത് ആ മകൻ
നല്ല
മദ്യപാനി

യായിരുന്നു. ആ കുഞ്ഞിനെ ഒരു നോക്ക് പോലും കാണാൻ അയാൾക്ക് ഭാഗ്യമില്ലായിരുന്നു. ഈ ഒരു സമയത് ഈ അമ്മ മരുമോളോട് നല്ല സ്നേഹത്തിലാണ്. ഈ അമ്മ സ്വന്തം മോളെപോലെയാണ് കണ്ടിരിക്കുന്നത് ഏതൊരു കാര്യം തീരുമാനിക്കാനും പരസ്പരം പറഞ്ഞ് സന്തോഷത്തോടെയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഇവർക്ക് കുറയെ സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു റബ്ബർ ആയിരുന്നു പ്രധാനം. കുറച്ച വര്ഷങ്ങള്ക്കു ശേഷം ഇവർക്ക് ഒരു മകൻ ജനിച്ചു. ഈ മകന്റെ ആദ്യ പിറന്നാൾ വലിയ ആഡംബരം ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും ലളിതമായ രീതിയിൽ ആഘോഷിച്ചു. കുറച്ച് നാളുകൾക്ക് ശേഷം ഇവർക്ക് ഒരു പെൺ കുട്ടിയുംകൂടി ജനിച്ചു.ഈ

സമയത് ഒക്കെ ഇയാൾ നല്ല മദ്യപാനിയായിരുന്നു. കുറേ നാളുകൾക്ക് ശേഷം ഈ അമ്മയും മകനും നല്ല വഴക്കായി. പരസ്പരം കണ്ടാൽ ശത്രുക്കളെപ്പോലെയാണ് പെരുമാറുന്നധ്. പക്ഷെ എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും ഇവർ സ്നേഹത്തിലാവും. ഒരു ദിവസം ഇതുപോലെ വഴകുണ്ടാക്കിയത് വളരെ വലിയ പ്രശ്നമായി. ഈ അമ്മ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ പോവാൻ ഒരുങ്ങി. അവസാനം ഈ അമ്മയുടെ അനിയൻ വന്നു എല്ലാം ശരിയാക്കി കൊടുത്തു. പിന്നെയും ഈ വഴക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മദ്യപാനം നിർത്താനായി ഭാര്യ പല ധ്യാനത്തിനും കൊണ്ടുപോയി. കുറച്ചുനാളികൾക്ക് പ്രശ്നം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെയും തുടങ്ങി. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ഈ ഭാര്യ ആരോടും പറയാതെ ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. രാവിലെ പോയിട്ട് വഴികേട് വീട്ടിൽ എത്തിയത് പക്ഷെ അതോടുകൂടി ഈ മദ്യപാനം നിന്നു. വീട്ടിൽ വന്ന് അമ്മയോട് മാപ്പ് പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ വീട് സ്നേഹ

ത്തിൽ ആയി. രണ്ടു വർഷ ത്തിന് ശേഷം വീണ്ടും ഈ മകൻ അമ്മ യുമായി വഴക്ക് കൂടാൻ തുട ങ്ങി. അങ്ങ നെ സ്ഥല ത്തർ ക്കവും വന്നു സ്ഥലത്തിനുവേണ്ടി ഈ അമ്മ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോയി. എന്നിട്ട് എല്ലാം പറഞ്ഞ് ശരിയാക്കി. പക്ഷെ ഈ മകൻ അന്നുമുതൽ ഈ അമ്മയുടെ അടുത്ത് വെറുപ്പായി തുടങ്ങി. സ്ഥലത്തിനുവേണ്ടി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോയില്ലേ? അതോടുകൂടി എന്റെ ഈ 'അമ്മ മരിച്ചു എന്ന്

പറഞ്ഞു. പക്ഷെ അപ്പോഴും ഈ മകൻ അമ്മയോട് സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു പിന്നീടുള്ള വഴക്കിനൊക്കെ ഈ 'അമ്മ മരുമോളെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി ഈ വഴക്കിന് ഒക്കെ കാരണം അവളാണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഫോണിലൂടെ എല്ലാവരോടും കുറ്റങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. ഇതെല്ലാം കേട്ട് ഇവർക്കെല്ലാം ദേഷ്യം വരാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ അതെല്ലാം സഹിക്കാൻ ഇവർ തയ്യാറായി. ഈ അമ്മക്ക് ഒരു രോഗം വന്നാലൊക്കെ ഇവർ തന്നെയാണ് നോക്കുന്നത്. പക്ഷെ അത് ഈ 'അമ്മ മനസിലാക്കുന്നില്ല. ഇല്ലാത്ത കാരണങ്ങൾ എല്ലാം

പറ ഞ്ഞ്
വെറു തെ
വഴക്കി ണ്ടാക്കും.
പിന്നെ യും കുറച്ച്
നാള ത്തേക്ക്
പ്രശ്നം ഒന്നും
ഇല്ലെ ങ്കിലും;
വീണ്ടും തുടങ്ങും.ഒരു
ദിവസം ഈ 'അമ്മ
പറ ഞ്ഞു

നിങ്ങളെന്നെ നോക്കണ്ട ,ഞാൻ മരിക്കാൻ കിടന്നാൽ പോലും എന്നെ തിരിഞ്ഞു നോക്കണ്ട എന്നൊക്കെ. പിന്നീട് ഒരു ദിവസം ഈ അമ്മക്ക് പെട്ടെന്ന് വയ്യാതെ ആയി. ശര്ദിയും വയർവേദനയും എന്നിട്ട് ഈ മകനും ആശുപത്രിയിൽ പോവാൻ തുടങ്ങി. ജോലിയുടെ ഇടയിൽ നിന്നാണ് ഈ മരുമകൾ അമ്മയുടെ കൂടെ പോവാൻ തയ്യാറായത്. ആദ്യം ഒരാശുപത്രിയിൽ ചെന്ന് അവിടെ നിന്ന് മരുന്നെല്ലാം വാങ്ങി വീട്ടിലേക്ക് വന്നു. വീണ്ടും അവശയായി തന്നെയായിരുന്നു ഈ 'അമ്മ. വീണ്ടും ജില്ലാ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ അവിടെ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. കൂടെ ആരും ഇല്ലാഞ്ഞപ്പോൾ ഈ മരുമകളാക്കാൻ കൂടെ താമസിച്ചത്. രണ്ടു ദിവസം

വന്നപ്പോൾ ഞാൻ എന്തൊക്കയോ പറഞ്ഞുപോയി അതൊക്കെ ഓർക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ഇപ്പോൾ എന്തോ പ്രയാസം പോലെ .....

പരസ്പരം സ്നേഹത്തോടെയും ഒത്തൊരുമയോടും കൂടെ കഴിയുന്നതാണ് വീട്.

അവിടെ തെറ്റുധാരണ അതുനമ്മൾ പെരുമാറണം. ഒരു വീട് ഭാവനമാകു

കുടുംബം എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ കണ്ടറിഞ്ഞ് അപ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ ന്നത്.

NAME: BASIL MS

CLASS:IX C

വനം

ഒരു മനോഹരമായ അടർന്ന കാട്ടിലെ എല്ല മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും പ്രാണികളും ഒത്തുവരുമയോട് അന്ന് ജിവികുനത... അവരെ പോലെ ഒത്തിരുമയോടെ ആരും ജീവിക്കുകയില എന്നത് അന്ന് സത്യം...

അവരുടെ സന്തോഷത്തിൽ ഇല്ലാതാകാൻ ആ കാടിനു തന്നെ ഒരു വലിയ ആപത്താണ് വേരുന്നത് എന്തെന്നാൽ ആ കാട്ടിലെ മരങ്ങൾ മുറിക്കാൻ ആയി വണ്ടികൾ വന്നു അതുകൊണ്ട്

പേടിച്ച മൃഗകങ്ങളും പക്ഷികളും പ്രാണികളും പെട്ടന്ന് രക്ഷകനായ സിംഹരാജാവിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു അവരെ രക്ഷിക്കാൻ സിംഹം പോയപോഴെകും മനുഷ്യർ വേഗം തന്നെ പേടിച്ചു ഓടി. അത് കണ്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും

സന്തോഷത്തോടെ രാജാവിന് നന്ദി പറഞ്ഞു. ഇതോടെ ഈ പ്രേഷണം തീർന്നു എന്ന് വിചാരിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ ഇരിക്കുന്ന അവര്ക് അറിയിലർന്നു ഈ പ്രേഷണം ഇതോടെ കുടി

കഴിഞ്ഞില്ല എന്നത്. മരം മുറിക്കാൻ വന്ന അവർ മൃഗകങ്ങ ളെ പിടിക്കാൻ വേട്ടക്കാ രെ പറഞ്ഞു അയച്ചു വേട്ടക്കാർ കുറച്ചു മൃഗാങ്കളെ പിടിച്ചു അപ്പോഴേ ക്കും ഈ കാര്യം അറിഞ്ഞ രാജാവ് തന്റെ കൂട്ടുകാരായ മൃഗാങ്കളെ സംരക്ഷിക്കാൻ സിംഹം പുറപ്പെട്ടു .അവിടെ നിന്നും പോകാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു സുഹൃത്തായ മാൻ പറഞ്ഞു. മനുഷ്യർ നമ്മളെ കുടുക്കാൻ മറ്റൊരു വഴി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടാവാം അതുകൊണ്ട് അവർ തിരിച്ച വന്നത് നമ്മൾ ആലോചിക്കണം സിംഹം ''നിങ്ങൾക് വലതും തോന്നണ്ടങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയു '' മാൻ

''നിങ്ങൾ പോകു സിംഹരാജാവ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്
ആപത്തെ് വരുകയെങ്കിൽ നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ
ഞാൻ നോകാം "

സിംഹം വേഗത്തിൽ കാടിന്റെ മറുവശത്തെ് മനുഷ്യർ
മൃഗങ്ങളെ പിടിക്കുനതെ കണ്ട്
കൂടുതൽ ദേഷ്യത്തോടെ
പോയി അപ്പോൾ
സിംഹ ത്തിന്റെ
പുറകി വന്ന്
മാൻ ഒ മനുഷ്യൻ
സിംഹത്തെ ആക്രമിക്കാൻ

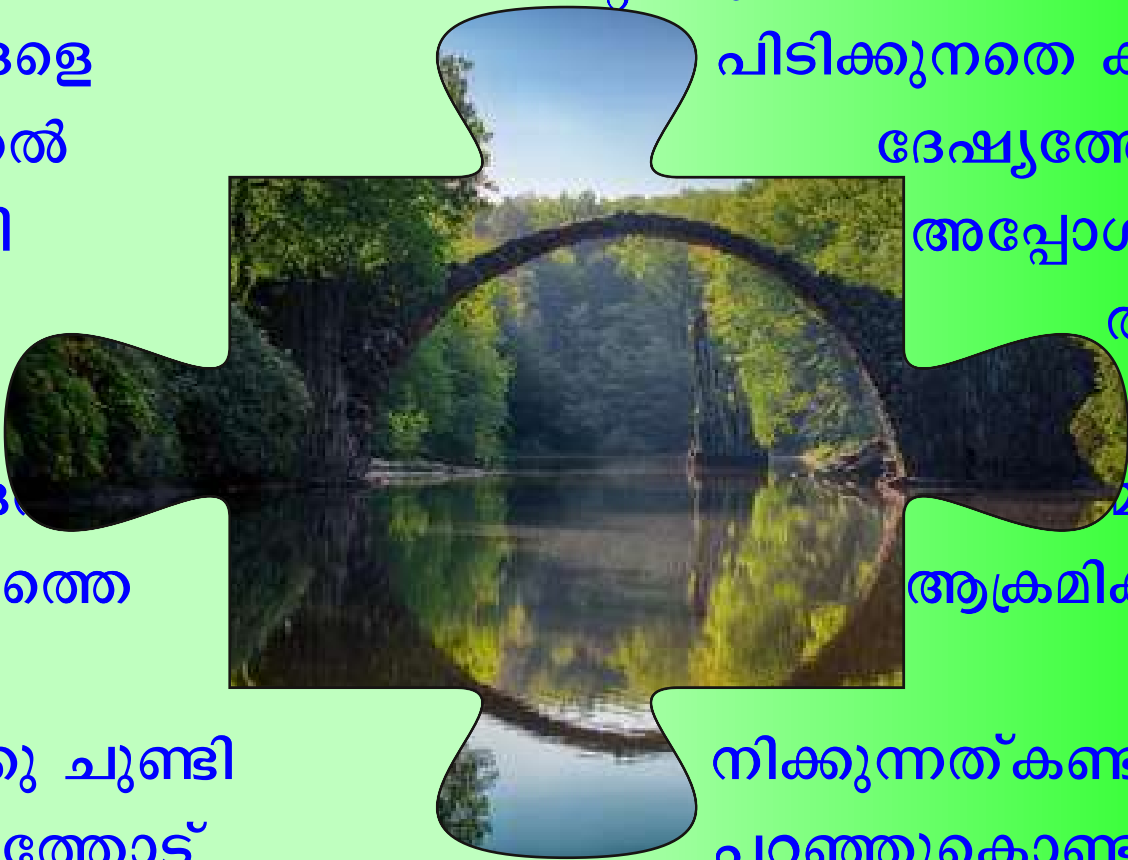

തോക്കു ചുണ്ടി നിക്കുന്നത്കണ്ട മാൻ
സിംഹത്തോട് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ
വേട്ടക്കാരനെ തള്ളിയിട്ടു
സിംഹം വേഗം തന്നെ മനുഷ്യരെ കുറിച്ച്
മനസിലാക്കി.എന്ന് ഇതറിഞ്ഞെ് അതിനടുത്തുള്ള
ഗ്രാമവാസികൾ ആ കാടിനേയും മൃഗകളെയും രക്ഷിക്കാൻ
ചെന്നു പക്ഷെ അവിടെ സിംഹത്തെയും മമാനിനെയും
മൃഗങ്ങളെയും പിടിച്ചിരിന്നു അപ്പോൾ വന്ന
ഗ്രാമവാസികൾ അവിടെ നിന്നെ വേട്ടക്കാർ വിരട്ടി ഓടിച്ചു.
ഗ്രാമവാസികൾക്ക്

വലിയ ആയുധം ഇല്ലാത്തതിനാൽ കാടിനെ ആക്രമിക്കാൻ വന്ന് ഒരു വേട്ടക്കാരന്റെ
വെടിയേറ്റ് ഒരു ഗ്രാമവാസി വീണു എല്ലാ ഗ്രാമവാസികളു ചേർന്ന് അവരെ വിരട്ടിയതിനെ ശേഷം ആണ്
സിംഹത്തിനു മനസിലായത് ചിത്തവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ നല്ലവരും ഉണ്ടാകും ഒരു സ്ഥലത്ത മറ്റൊരുസ്ഥലത്തിൽ ചിത്തവരായിരിക്കും

ആ ഗ്രാമവാസികൾ അവിടുത്തെ എല്ലാ വേട്ടക്കാരെയും ഓടിച്ചു വിട്ടതിനു ശേഷം മൃഗങ്ങളെ എല്ലാം തുറന്നുവിട്ടു എങ്കിലും അവർക്കു സിംഹത്തെ പേടിച്ചു പക്ഷെ സിംഹം തലവാങ്ങിയതെകണ്ടപ്പോൾ അവർ ആ സിംഹത്തെയും രക്ഷിച്ചു അന്നുമുതൽ ആ കാറ്റിന് ആപത്തു വന്നാൽ എല്ലാ മൃഗങ്ങളും ഗ്രാമവാസികളും പക്ഷികളും പ്രാണികൾക്കും ഒന്നിച്ചാണ് അവരെ വീരട്ടുക എപ്പോൾ ആ കാട്ടിൽ ഗ്രാമവാസികളും മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും പ്രാണികളും ഒത്തുവരുമയോടെയും സന്തോഷത്തോടെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

NAME: SANDHYA G
CLASS:VIII

ആശയം

"സമയം പോലെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരിക്കലും ജീവിതം പിന്നോട്ട് പോവുരയും ഇല്ല , മുന്നോട്ട് പോകുന്ന ജീവിതത്തെ തടയാൻ ആവുകയുമില്ല. മുന്നോട്ട് കുതിക്കുന്ന ജീവിതത്തെ ഭംഗിയായികൊണ്ട്പോവുക , സങ്കടങ്ങളും , വിഷമങ്ങളും ഒക്കെ ഉണ്ടാവും ഒക്കെ ഒരു മിനിറ്റ് കൊണ്ട് കളയുക മറക്കുക"

NAME: Ann.K George

CLASS: IX A

ഒരു പശു കിടാവിന്റെ കഥ

ഒരു ദിവസം ഒരു വ്യക്തി പാടവരമ്പത്ത് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ കുറച്ച് ദൂരെയായി ഒരു പശുക്കിടാവ് കരയുന്നതായി ശബ്ദം കേട്ടു. അങ്ങനെ ആ വ്യക്തി അവിടെപോയിനോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പശുക്കിടാവ് അവിടെ കനാലിനുള്ളിൽ പെട്ടുകിടക്കുന്നു.

അതുകണ്ട ആ വ്യക്തി ആ ചെറിയ പശുകിടാവിനെ രക്ഷപെടുത്തി. അങ്ങനെ എല്ലാദിവസവും ആ പശുക്കിടാവ് ആ വ്യക്തിയുടെ അടുത്ത് വരുമായിരുന്നു അങ്ങനെ നിരവധി വർഷങ്ങൾ കടന്ന്പോയി.അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ആ പശുക്കിടാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കിൽ വന്നില്ല അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതിന്റെ യജമാനനോട് കാര്യം തിരക്കി.

അപ്പോഴേക്കും ആ വ്യക്തി അതിന് ഒരു പേര് ഇട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ പേര് കല്യാണി എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ യജമാനൻ പറഞ്ഞു, അവൾ ഇപ്പോൾ ഗർഭിണിയാണ്

അങ്ങനെ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്യാണി ആ മനുഷ്യന്റെ അടുത്തേക്ക് തന്റെ കുട്ടിയേയും കൂട്ടികൊണ്ട് വന്നു. അങ്ങനെ ദിവസങ്ങൾ കടന്ന്പോയി ആ മനുഷ്യൻ മരിച്ചുപോയി എന്നാലും ആ കല്യാണി എല്ലാദിവസവും ആ മനുഷ്യനെ തിരഞ്ഞുവരുമായിരുന്നു.

NAME : ALJO AJ
CLASS : IX F

മേഘത്തേരിൽ..

സന്ധ്യാ
സമയത്തെ മെഘങ്ങൾ ആരിൽ
നിന്നോ
സ
ഓടിയൊളിക്കുകയാണ് ......
പാതിരാ നേരത്ത്
സൂര്യൻ മറയുമ്പോൾ സൂര്യനെ
കാണാതെയുള്ള വിഷമത്തിൽ
എന്നോട്
സനെടങ്ങൾ കരഞ്ഞ് പറയുന്ന
മെഘങ്ങൾ.....

ചൂടിന്റെ വേദനയിൽ മനം
നൊന്തുള്ള നിൻെ കരച്ചിൽ
ഭൂമിക്ക് ഒരു
ആശ്യാസമാണ്......
ഓഹിച്ച് വലഞ്ഞ
കാക്കക്ക് ഒരു തുള്ളി വെള്ളം
കിട്ടിയത് പോലെ....

Nasrimolo.A
VIII:D

കർഷകനും കഴുതയും

കുന്നിൻ ചരുവിലെ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു കർഷകൻ താമസിച്ചിരുന്നു.പ്രായം ചെന്ന ഒരു കഴുതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം കഴുത വീടിനടുത്തുള്ള ഒരു പൊട്ടത്തിനറ്റിൽ വീണു.കഴുതയെ പുറത്തെടുക്കാൻ കർഷകൻ ഒരുപാട് ശ്രമിച്ചു.പക്ഷേ നിരാശയായിരുന്നു ഫലം.”ഈ വയസൻ കവിതയെ കൊണ്ട് നീ കൂടുതൽ ഉപകാരമൊന്നുമില്ല”.എന്ന് ചിന്തിച്ച് അദ്ദേഹം കഴുതയെ കിണറ്റിൽ തന്നെ ഇട്ടു മണ്ണിട്ട് മൂടാൻ തീരുമാനിച്ചു.അയാൾ തൻറെ ചങ്ങാതിയെ വിളിച്ചു വരുത്തി.ഒരു മൺവെട്ടിയെടുത്ത് പൊട്ടക്കിണറ്റി ലേക്ക് മണ്ണ് കോരിയിടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു .അയാളുടെ

ചങ്ങാതി മൺവെട്ടി ഉപയോഗിച്ച് കിണറ്റിലേക്ക് മണ്‍ കോരിയിടാൻ തുടങ്ങി.ഇതു കണ്ട കഴുത തന്റെ അന്ത്യം അടുത്തുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കി.കിണറ്റിൽ നിന്ന് ഉറക്കെ കരയാൻ തുടങ്ങി.കുറേ കരഞ്ഞിട്ടും ആരും രക്ഷപ്പെടുത്താതിരുന്നപ്പോൾ കഴുതയ്ക്ക് മനസ്സിലായി.'കരഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല എങ്ങനെയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടണം'.

ഓരോ തവണ മണ്ണിടുമ്പോഴും കഴുത അതിനു മുകളിലേക്ക് ചാടി കയറി കൊണ്ടിരുന്നു.കർഷകനും ചങ്ങാതിയും ഇത് അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.കിണറ്റിൽ നിന്നുള്ള കഴുതയുടെ കരച്ചിൽ നിലച്ചു.' ആ വയസ്സൻ കഴുത ചത്തു കാണും'.കർഷകൻ പറഞ്ഞു.

കഴുത രക്ഷപ്പെടാനുള്ള തന്റെ പരിശ്രമം തുടർന്നു. ഏകദേശം കിണർ മുഴുവൻ മൂടാനായപ്പോൾ

കർഷകനെയും ചങ്ങാതിയെയും അമ്പരപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വയസ്സൻ കഴുത പുറത്തേക്ക് ചാടി.

കർഷകനെ സന്തോഷമായി.അധ്വാന ശീലനായ തന്റെ കഴുതയെ മണ്ണിട്ട് മൂടാൻ ശ്രമിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സങ്കടം തോന്നി.സിഷ്ടകാലം കഴുത കർഷകനോടൊപ്പം സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു.

ഗുണപാഠം:ഏത് പ്രതിസന്ധിയിലും ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് രക്ഷപ്പെടാം

:പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് വിജയം ഉറപ്പ്

Asima.P.R
8th.C